

[Statsministeren]

ken er drevet for vidt, og spildprocenten i administrationen og personaleforbruget er blevet for stor.

Vi skal gøre op med tendensen til at udvikle et lommepengesamfund, hvor stadig flere i befolkningen bliver magtesløst afhængige af de offentlige kasser og forvandlet til passive klienter i et offentligt behandlesystem.

Vi skal give mennesker flere valgmuligheder mellem offentlige og private løsninger. Ledetråden må være mere aktivt privat initiativ og friere muligheder for det enkelte menneskes livsudfoldelse.

Det er ikke småændringer hist og her i de gamle systemer, jeg tænker på. Vi lægger op til dybtgående ændringer i samfundets måde at fungere på.

Vi vil fordomsfrit tage stilling til, hvilke funktioner der i det hele taget bør løses af offentlige institutioner, og hvilke der bedre – og måske billigere – kan løses på anden måde. Vi vil ikke bare tage til efterretning, at blot fordi det offentlige én gang påtog sig at løse en opgave, skal det også være sådan i al fremtid.

Der skal styres mere efter borgernes virkelige behov og ønsker og mindre efter pres fra institutionerne og faglige interessegrupper.

Den nuværende arbejdsdeling mellem staten, amterne og primærkommunerne er ikke længere hensigtsmæssig. Mange opgaver, som i dag løses af staten og amterne, vil vi foreslå at overlade til den enkelte kommune. Mange kontrolfunktioner, godkendelsesprocedurer og tilsyns- og ankeinstanser vil vi kunne undvære.

Når Folketinget begrænser sig til at udstikke generelle retningslinjer, kan det naturligvis medføre, at der opstår forskelle i den måde, man løser opgaverne på i de enkelte kommuner. Men det er netop ideen med et kommunalt selvstyre, at kommunerne løser opgaverne sådan, som det nu passer bedst i det lokale område, og som borgerne dér ønsker dem løst. Der er jo store forskelle i behovene fra det ene område til det andet.

Det, vi ønsker at opnå, er, at afgørelserne kommer nærmere på den enkelte borger, at beslutningsvejene bliver kortere, og at dobbeltadministration afskaffes, at afgørelserne træffes hurtigere, og uden at borgeren skal løbe fra den ene instans til den anden. Han bør slippe for en masse irritationsmomenter og undgå at lide tab på grund af lange ventetider.

Det er vigtigt, at vi kommer hurtigt i gang. Regeringen har derfor nedsat et snævert ministerudvalg under mit formandskab. Det støtter sig på to embedsmandsudvalg – ét, som skal kulegrave statens administration, og ét, som skal analysere amter og kommuner. Vi har sat meget snævre tidsfrister for arbejdet i disse to udvalg. Samtidig igangsætter hver enkelt minister på sit felt en kulegravning af al lovgivning og administration med henblik på forenkling og afbureaukratisering.

Inden for f.eks. undervisningssektoren forbedres også en udvikling, som afspejler denne målsætning: at lægge mere ansvar ud til de enkelte institutioner og ikke mindst at give brugerne flere valgmuligheder. Vi ønsker at fjerne en lang række regler, som i virkeligheden indebærer en detailstyring af undervisningsinstitutionerne. Fra centralt hold skal vi nøjes med at fastlægge mål og krav. På de enkelte skoler og de mange andre institutioner skal man herefter virkeliggøre disse målsætninger inden for en given økonomisk ramme.

Der skal gennemføres en reform af universitetsstudierne tilpasset samfundets behov for både kortere og længere uddannelser. Sigtet er en 5-årig ramme for de lange uddannelser, men med mulighed for at afslutte studiet efter 3 år.

Der skal gennemføres en udbygning af voksenuddannelserne.

Langt flere uddannelser skal kunne udbydes som enkeltfag eller deltidsuddannelser. Og den moderne teknologi vil åbne mulighed for fjernundervisning og for selvundervisning.

Inden for f.eks. industriministerens område er der også iværksat en kulegravning. I lyset af de helt nye vilkår og muligheder, der vil foreligge for dansk erhvervsliv med skærpet konkurrence i det indre marked, ønsker vi at fjerne unødvendige snærende bånd og restriktioner i gammel lovgivning, indført under nu forældede forudsætninger. Målet er, at vi forbereder os godt og effektivt på at kunne udnytte de store EF-muligheder aktivt og bevidst satser på vækst og skabelse – for det er jo det, det gælder især – af mange nye job i den private sektor i samfundet.

Også på skatteministerens område gennemfører vi nu et betydeligt forenkling- og afbureaukratiseringsarbejde. Al gældende lovgivning bliver gennemgået. Vi vil fjerne vanskeligt forståelige og administrativt uhensigtsmæssige